

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

přesně před 2 měsíci se projednával mnou předložený návrh novely Ústavy, jehož cílem bylo nahrazení článku 54 odst. 3:

„Prezident není z výkonu své funkce odpovědný.“

stanovením povinnosti, a to např. ve znění:

„Prezident je povinen jednat odpovědně a zdržet se jednání, jímž se snižuje důstojnost prezidentského úřadu nebo se ohrožuje důvěra v nestranné a spravedlivé rozhodování prezidenta republiky.

Prezident je povinen dávat přednost zájmům České republiky před zájmy cizích mocí nebo partikulárními či osobními zájmy.“

Současně bylo cílem návrhu umožnit postih i v případě, kdy nedojde k hrubému porušení Ústavy.

Domnívám se, že bez dostatečného právního základu by podání ústavní žaloby vedlo pravděpodobně k jejímu zamítnutí.

Gramaticky je sice článek 74 Ústavy jednoznačný, ale stejně tak není v článku 62 žádná podmínka pro odvolání předsedy vlády.

Klonili byste se k podání ústavní žaloby v případě, že by prezident (bez udání důvodu) premiéra podle článku 62 písm. a) Ústavy odvolal?

Prezident Klaus otálel s podpisem Lisabonské smlouvy několik měsíců a k podání ústavní žaloby došlo až na sklonku jeho mandátu.

Lze si obtížně představit, že **zpoždění několika dnů označí ústavní soudci (jmenovaní na návrh prezidenta) za HRUBÉ PORUŠENÍ.**

Pokud by se tak stalo, vyvstala by otázka, co se považuje za méně hrubé porušení Ústavy. Jmenování soudců ÚS bez souhlasu Senátu?

Závěrem Vás tedy žádám, abyste zvážili, zda místo postupu podle článku 65 nezvolit opětovné otevření debaty nad změnou Ústavy.

Děkuji a přeji hezký zbytek dne

Mgr. Libor Michálek, MPA
Senátor